

[Jørgen Estrup]

givning og regulering, som faktisk ikke er tidsvarende. Derfor synes jeg også, vi burde kunne være fælles om at sige, at vi i hvert fald har taget nogle nødvendige skridt for at få en bedre sikring for medhjælperne i landbruget, bl.a. nogle tidssvarende regler om afskedigelsesforhold og andre ting.

Desuden vil lovforslaget sikre en større fleksibilitet med hensyn til, hvilken type ansættelseslovgivning man ønsker at placere sine ansatte under, når den enkelte landbruger selv skal tage stilling til det. Man kan i rimeligt omfang selv tale sig til rette, dog på en sådan måde, at det ikke er til skade for medarbejderne, og jeg tror, det er en fornuftig måde at gøre det på.

Det, vi støder imod, og som er det egentlige problem i denne sag, er derimod grænsestridighederne af organisatorisk karakter inden for landbruget. Der er ikke noget nyt i, at når Folketinget prøver at fastlægge regler på dette område, sker der meget ofte det, at man enten slet ikke kan opnå enighed, eller hvis man tror, der er opnået enighed, holder det alligevel ikke, fordi alle organisationer er indblandet. Og i denne sag gælder det jo faktisk, at en betydelig del af landbrugets organisationer har været med hele vejen, nogle næsten hele vejen, men andre slet ikke, og det er det problem, vi står over for.

Jeg synes, at med den enighed, der er om nødvendigheden af en modernisering, bør vi selvfølgelig også tage den nødvendige tid til at finde et fælles ståsted, når vi er kommet så langt. Jeg tror, at udvalgsarbejdet i hvert fald må kunne afdække, hvor de reelle problemer måtte være – de problemer, som nogle af os faktisk troede var løst, ikke blot fordi det var ønsketænkning, men fordi det faktisk var den melding, vi fik fra væsentlige parter inden for landbruget. Udvalgsarbejdet må kunne hjælpe os videre. Jeg synes i hvert fald ikke, vi skal stoppe, før der er gjort et helt afgørende forsøg på at få de interesser til at gå op, som helt oplagt er nødvendige på lidt længere sigt, hvis landbruget skal have en ansættelseslovgivning, man kan bruge til noget fornuftigt.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg var meget glad for hr. Jørgens Estrups indlæg, for i Det Konservative Folkeparti er vi

enige i, at en modernisering af medhjælperloven er nødvendig.

Jeg synes også, vi skal give os den nødvendige tid og se, om vi ikke kan enes om at få loven skruet rigtigt sammen, så alle parter kan være tilfredse med den. Derfor tager vi positivt mod det indlæg, hr. Jørgen Estrup netop har givet på vegne af Det Radikale Venstre, og vi håber, at det under forhandlingerne vil lykkes for os at nå frem til et positivt resultat.

Ole M. Nielsen (KRF):

Hr. Jørgen Estrup har stort set gjort rede for vores holdning til sagen og hele dens forløb.

Kristeligt Folkeparti synes i høj grad, det er rimeligt, at vi har en lov, som specielt omfatter medarbejderforholdene i landbruget, som jo er atypiske på mange måder, men som selvfølgelig ikke skal gøres mere atypiske end nødvendigt. Der kan selvfølgelig være brug for lidt god vilje fra begge sider, men det er helt rimeligt at have en medhjælperlov, og det er helt rimeligt og rigtigt, at den trænger til en modernisering.

Omvendt er vores udgangspunkt, at vi rent faktisk ikke er interesserede i at have noget i klemme i denne sag, for at sige det sådan. Vi er ikke interesserede i at få skældud fra nogen sider, hvis ikke loven kan blive lavet på en ordentlig måde, og derfor er vi også glade for det ganske prima arbejde, der kom ud af forhandlingerne mellem organisationerne, hvor man jo nåede meget længere, end man for så vidt kunne forvente, når man kender historien bag hele sagen.

Der var nogle få knaster tilbage, som vi tumlede lidt med, og på et tidspunkt troede vi faktisk, at organisationerne var så tilfredse, at det var noget, vi kunne sige ja til; og det gjorde vi. Så kom der et par tvivlsspørgsmål om et par paragraffer, men her har vi en aftale med arbejdsministeren om, at vi må se at få klaret dem op under udvalgsbehandlingen, og jeg håber meget på, at vi når frem til en fornuftig løsning, som alle kan være med til. Det vil vi i hvert fald bidrage kraftigt til.

Kirkegaard (KF):

Der er jo ganske mange her i salen, der har en fortid i denne sag og har været med til at diskutere medhjælperloven adskillige gange. Det gælder i hvert fald for mit eget vedkom-